

MUNDIAL D'HANDBOL

El Palau d'Esports, centre mundial durant uns dies.

Els aficionats de les seleccions han fet turisme...

Bona tasca dels voluntaris.

Demostracions d'handbol a la Porxada.

FOTOS: XAVIER SOLANAS

Granollers torna a aprovar amb nota l'organització d'un gran esdeveniment esportiu com ha estat el Mundial d'handbol

Adrià Barrio

L'afició omple d'il·lusió les graderies del Palau Olímpic

El Mundial d'handbol ja forma part de la història de Granollers. Després de 4 dies de competició, el torneig viatja cap al Palau Sant Jordi de Barcelona, on aquesta setmana s'hi disputarà la fase final del campionat. Enrere queden molts moments, anècdotes, amistats i un llarg etcètera, però el que ja ens quedarà per sempre és que Granollers ha estat capaç, una altra vegada, d'organitzar un esdeveniment esportiu de la magnitud d'aquest campionat del Món.

La capital vallesana ha tornat a superar amb nota el repte d'organitzar una gran competició intercontinental. 20 anys després de la celebració de les proves d'handbol dels Jocs Olímpics de Barcelona, Granollers ha reviscut aquells dies plens d'il·lusió, en un Mundial on ha destacat l'excel·lent resposta del públic. El cartell de "no hi ha entrades" es va haver de penjar durant les dues jornades

disputades el passat cap de setmana, i en els partits de dimarts i dimecres es va poder omplir més del 70% de l'aforament.

MOLTS AFICIONATS FRANCESOS.

El color blau va ser el predominant a la graderia de l'Olímpic. Una àmplia majoria d'aficionats francesos van aprofitar la proximitat de Granollers amb la frontera francesa, per visitar la nostra ciutat, i poder seguir els passos de la seva selecció en el campionat del Món. A França, l'handbol és un esport molt important, molt possiblement a l'alçada del futbol i del rugbi. Allà els diaris poden obrir en portada amb notícies d'handbol, i els jugadors de la selecció són considerats autèntics herois pels èxits aconseguits amb l'equip.

"Les Bleus", tal i com s'anomena a la selecció francesa, no només van tenir el recolzament dels seus compatriotes sinó també d'una gran part dels aficionats locals. Les seves estrelles estaven en el

punt de mira de molts nois i noies que els hi agrada l'handbol, i que algun dia els agradaria poder disputar un mundial com fan els seus ídols. La principal estrella del campionat que ha passat per Granollers és **Nikola Karabatic**, el que podem definir com el Leo Messi de l'handbol. És el jugador que més interès mediàtic desperta, no només per l'altíssima qualitat del seu joc, sinó pel nivell d'importància nacional que ha adquirit gràcies a ser el líder de l'actual selecció.

ENTUSIASME DELS ALEMANYES. Aleshores també va portar una gran quantitat d'aficionats per recolzar a la seva selecció, i d'aquesta manera donar una empenta a l'equip que no és la selecció d'anys anteriors a nivell de qualitat. L'afició d'Argentina i de Tunísia mereixen un capítol a part. L'entrega que cada aficionat va posar per animar al seu equip va ser excel·lent. Els sud-americans no van parar de cantar cançons i ajudar el

seu equip a tirar endavant els partits; mentre que els tunisians amb els seus tambors no paraven de fer sonar la seva música.

MOMENTS MÀGICS. El moment més màgic del campionat es va viure arran d'una errada amb la megafonia. Diumenge, 13 de gener, tercer partit de la jornada, França-Montenegro. Amb els jugadors sobre el parquet blau del Palau, l'afició embogida, i les banderes onejant, era el moment d'escoltar els himnes, però no va haver-hi manera que aquests es poguessin escoltar. La solució que ràpidament va prendre l'speaker del torneig —**Alberto Montenegro**— va ser que l'afició cantés el seu himne. La majoria del públic era de "les bleus" i van cantar a cappella "La Marseillesa", l'himne nacional de França. La força, la potència i el sentiment dels centenars de persones que es van deixar la gargamella per cantar l'himne del seu país va ser de pell de